bpost
PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Belgie
2950
Kapellen

8/4496
P806218

TIN LETTER

kunstplatform kappa vzw

augustus 2022
tweemaandelijks tijdschrift

Letter Tien in augustus 2022

Marianne Nieuwinckel

Wat hebben een plantentuin en de zee met elkaar gemeen?

Kappa! Want terwijl in het prachtige Arboretum van Kalmthout de tentoonstelling 'Buitenstaanders' nog steeds vele enthousiaste bezoekers met be- en verwondering tussen de bomen en planten door leidt, lanceert Kappa reeds het volgende project, dat volop geurt naar de zee: 'De terugkeer van Odysseus'. Lees er alles over in deze Letter Tien!

Ook nu weer bulkt je blad van de initiatieven van Kappaleden zelf: aan jou om te gaan grasduinen en ontdekken wat al deze creatievelingen in hun mars hebben. En da's heel wat!

Je kan deze zomer natuurlijk ook naar 'grote' tentoonstellingen: André levert alvast weer een aantal tips voor expo's die de moeite waard zijn. Plan dat culterele uitstapje al maar!

Daarnaast laat André je, zoals steeds, ook nu weer even nadenken bij zijn artikel 'Het goede, het schone & het ware'. Hij laat zien dat luxe niet bestaat uit dure dingen...

Het kunstalfabet van Rita zet een bijzonder veelzijdige vrouw in de kijker. Rita breit ook een slot aan haar 'Buitenstaanders-reeks', en ook daarvoor gaat ze te rade bij een vrouw.

Willy brengt een artikel over een genre dat iedereen op de één of andere manier ooit beoefent of beoefend heeft, van de kleinste kleuter die zijn eerste krabbels op papier zet tot de hipste influencer die de zoveelste selfie post. Maar bij Willy passeren dan wèl grote namen de revue...

Yolande zorgt weer voor de muzikale bijdrage en brengt een melancholisch verhaal in 'Een bijzondere ontmoeting'. Lucien toont in zijn column aan dat zelfs in de file staan iets kan opleveren. En bovendien is ook deze editie weer doorspekt met poëzie.

Waar wacht je op? Lezen, die Letter Tien!

Tied to the Other Side - Otobong Nkanga

André De Nys

Otobong Nkanga (1974 – Nigeria) woont en werkt sinds 2007 in Antwerpen. Ze wordt wereldwijd beschouwd als één van de meest beloftevolle hedendaagse kunstenaars. Dit heeft ze vooral te danken aan haar artistieke activisme dat iedereen laat nadenken over de meeste urgente problemen van de 21e eeuw.

Nkanga wil onder meer de relatie blootleggen tussen fossiele grondstoffen en onze Westerse verlangens ernaar. Hierdoor ontstaan vaak complexe en clandestiene economische netwerken.

Met tekeningen, installaties, foto′s, sculpturen en wandtapijten komen de gevolgen van het historische kolonialisme onder haar vergrootglas, met een focus op de intensieve ontginning van ertsen en zeldzame mineralen uit Afrikaanse landen. Ook vandaag nog worden de rijkdommen van Moeder Aarde naar andere continenten getransporteerd en getransformeerd tot begerenswaardige gebruiksvoorwerpen aan woekerprijzen.

In het Brugse Sint-Janshospitaal nodigt Nkanga de bezoeker uit om een verbinding met de natuur te herontdekken.

De installatie ‘Anamnesis′ suggereert een rivier. Er stroomt geen water doorheen de meander, maar wel geurende kruiden zoals kardemon, kaneel, kruidnagel, en andere specerijen die in het verleden geïmporteerd werden naar Brugge. Nkanga reconstrueert een deel van de historische handelsroutes tussen Afrika en Europa. De imposante zolder van het Sint-Janshospitaal geurt naar een rijk verleden.

De benedenzalen werden omgevormd tot een wit keienlandschap, een toevluchtsoord voor bezinning, dialoog en herstel. Thema′s als verlies en wedergeboorte komen aan bod in de monumentale

wandtapijten en textiel-sculpturen. Naast het museumgebouw in de kruidentuin van de oude apotheek vinden we een poëtisch sculptuur.

De aanklacht tegen de manier waarop de mens met de natuur omgaat is duidelijk. Of misschien kan het nog beter geformuleerd worden: de tentoonstelling van Nkanga brengt een boodschap van hoop op een betere toekomst voor de natuur en voor de mens.

Underneath the Shade We Lay Grounded - Otobong Nkanga
Sint-Janshospitaal - Brugge
25.06.2022 - 25.09.2022
Di t/m zo: 09u30 - 17u00
www.museabrugge.be
Cover: Tied to the Other Side, 2022 (detail).
Photo credit Willeke Machiels

haiku

van riet

fietsvakantie -
gepakt en gezakt uitwijken
voor een huisjesslak

Christel De Vrij - textielkunst

Kappalid Christel De Vrij is sedert 2 jaar ook lid van de textielgroep Textase. Een groep van 6 Belgische en Nederlandse vrouwen die elk op hun manier met textielkunst bezig zijn.

Door corona werd hun tentoonstelling reeds tweemaal uitgesteld, nu kan ze voor de eerste keer meedoen aan de tentoonstelling van Textase.

Christel gebruikt vaak gerecupereerde stoffen. Door het beschilderen en overstikken van de doeken, geeft ze weer wat in haar leeft.

Inspiratie combineren met de fysische mogelijkheden van het moment: het blijft een uitdaging.

Tijdens corona inspireerde een gekregen bak vol oude kleurige stikzijde haar tot het maken van het werk 'Connect'.

Voor het groepswerk, dat buiten zal gepresenteerd worden, gebruikte ze oude haakwerken uit grootmoeders tijd. Door deze te kleuren en vervormen ontstond een hedendaags werk.

Ook in de manier van presenteren van het textiele 2D-werk zoekt ze steeds vernieuwing.

De tentoonstelling vindt plaats van 9 tot en met 13 september in de kapel van Gemeenschapscentrum 't Gasthuis, Turnhoutsebaan 199 in Wijnegem en is te bezoeken van 11u00 tot 17u00.

Gabriel Fauré

Yolande Van de Weerd

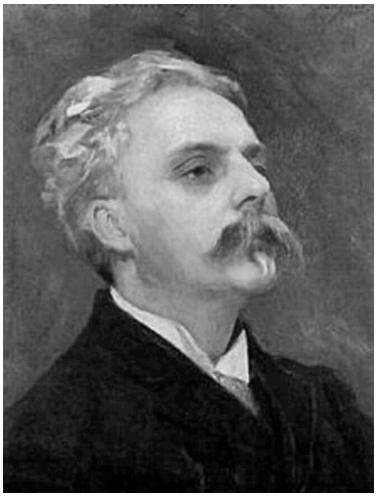

John Singer Sargent - portret van Gabriel Fauré

Er zijn componisten die, alhoewel vol inspiratie, niet door 'het genie' werden aangeraakt.

Gabriël Fauré (1845 – 1924) is één van hen. Hij schreef veel muziek die echter weinig wordt uitgevoerd.

Bij het lezen van een interessant boek zijn de nocturnes gedroomde achtergrondmuziek. Ze vloeien zachtjes weg, kabbelende muzikale beekjes die nachtmerries of herfststormen ignoreren.

Zijn meest geslaagde werk is wellicht het Requiem waarvan het Piu Jesu je met zekerheid zal ontroeren. Het verwijst naar de rust en de stilte zonder de verschrikking van de dood aan te raken.

Poëtische dromerigheid overheerst het hele oeuvre veel meer dan gevoelsuitbarstingen.

Oudere opnames van Naxos brachten mooie uitvoeringen. En op elke cd treft men bovendien een interessante sfeervolle 'cover painting' aan.

De vrije hand (voor Bert Prins)

Guy van Hoof

Als je de schilderijen hoort zingen
gaat het om de onvervalste kleuren
die van het canvas loskomen, zich losweken
uit de achtergrond waartoe ze veroordeeld werden,
weg van achter de rug van lachende figuren,
kinderen, vrouwen, meisjes, die uit een catalogus
werden gekozen en uitgenodigd, een reverence maken
uit dankbaarheid, die een langdurend geluk
propageren, met blauwe zonnebrillen op de neus
en luie uren doorgebracht in een zon die problemen
als die er al mochten zijn doen smelten als ijsjes die
tussen hun sneeuwwitte tanden glijden en doen
watertanden, er staat geen maat op, dus mateloos
en toch een mooi evenwicht zonder uit het oog te verliezen
dat het gras nog dient te worden gemaaid en hoe komt
die bluts in het autoportier? Maar de schilder, hij laat
de kleuren zingen, zijn figuren uit de contouren springen
en hij verleent alles de vrije hand.

Bert Prins - Licking the Icecream (#4)

Met de U van...

Rita Verbist

Liv Ullmann (geb. 16/12/1938 in Tokio/Japan)

Dit artikel gaat over de Noorse Liv Ullmann, film- en toneelactrice, tevens filmregisseur en schrijfster. Ullmann is erkend als één van de grootste Europese dramatische actrices in de jaren '60 – '70. Zij is echter ook vooral bekend als één van de muzes en voormalig partner van de Zweedse filmmaker Ingmar Bergman (1918 – 2007). Hun dochter, Linn Ullmann (schrijfster, geb. 09/08/1966), is één van de meest opvallende stemmen in de hedendaagse Scandinavische literatuur. Haar romans zijn in meer dan twintig talen vertaald en voor haar werk ontving ze vele belangrijke, internationale literaire prijzen.

Als filmactrice won Liv Ullmann o.a. de Golden Globe Award voor Beste actrice in 1972 voor 'Migrant' en kreeg ze een nominatie voor nog eens 4 rollen. Zij ontving een nominatie voor de Palme d'Or in 2000 voor haar 2e regiefilm 'Faithless'. Verder nog enkele BAFTA Award-nominaties. Ze speelde de hoofdrol in 9 films van Ingmar Bergman, waaronder 'Persona' (haar doorbraak op het witte doek in 1966), 'Cries and Whispers' (1972), 'Scenes from a marriage' (1973), 'The Passion of Anna' (1969) e.a. In sommige Bergman-films acteerde ze samen met Max von Sydow, de Zweedse favoriete acteur van Bergman.

Ook na hun relatie bleef Liv rollen van Ingmar Bergman aanvaarden. Toen ze echter een rol weigerde, kwam hun verstandhouding onder druk te staan, al veranderde dit in latere tijden.

Als filmregisseur sinds 1992 regisseerde ze in totaal 5 films. 'Faithless', haar meest bekende film (2000), kwam tot stand naar een autobiografisch scenario van Bergman. De film handelt over de mogelijk dramatische gevolgen van overspel, haar uitspraak hieromtrent luidde 'we denken té weinig na over wie we schaden met onze keuzes'.

Als toneelactrice acteerde ze in ‘Het dagboek van Anne Frank’ en kende o.m. groot succes met haar rol Nora in ‘Het Poppenhuis’ van Henrik Ibsen, Noors toneelschrijver en dichter (1828 – 1906).

Als schrijfster schreef ze twee autobiografische boeken, ‘Changing’ en ‘Choices’.

In het boek ‘Changing’, ‘Veranderen’, beschrijft ze haar herinneringen op tedere, delicate wijze waarbij sommige bijna als een verre droom lijken, sommige lijken op tastbare spoken uit het verleden. Bepaalde stukken lezen haast als poëzie.

Het is een boek vol introspectie, waarbij men bij het lezen makkelijk in zelfreflectie belandt, aan de eigen kindertijd terugdenkt en zijn leven onder de loep neemt. Het boek enkel te beschrijven als ‘gewoontjes’ en ‘intiem’, zou niet kloppen. De eenvoud waarmee ze haar autobiografie geschreven heeft, is bedrieglijk – het werd een diepgaand beschrijvend boek vanuit een emotionele, eerlijke benadering. De wijze waarop Ullmann over haar dochter Linn schrijft, leest als een verontschuldiging aan haar toen tienjarige dochter, voor haar veelvuldige afwezigheid in diens kindertijd en haar onvolmaaktheid.

Een eeuwigheid geleden schafte ik mij dit boek aan en ik heb het nog steeds graag bij de hand. Misschien een ontdekking voor u?

In 2020 tenslotte, sprak Liv Ullmann zich uit over interviews en hoe er geen meer zouden volgen.

Foto: Liv Ulmann, Filmfestival Toronto, 2014
Flickr images verified by UploadWizard/CC-BY-SA-2.0/Photographs by Gordon Correll

Aandachtig kijken... tekenen

André De Nys

Elke zondagmorgen rond de negenen, kan je een kort praatprogramma volgen op de Nederlandse televisie NPO2: 'de verwondering'. Voor de diepgravers onder ons... een aanrader!

Een tijdje geleden werd aan een oudere vrouw de vraag gesteld: wat betekent voor jou 'luxe'? Na even nadenken volgde haar antwoord: met de fiets onderweg zijn en dan onverwacht stoppen om een tekening te maken op een rustig plekje.

Deze vrouw had geen hoge eisen aan materialistische behoeften. Ze sprak haar dankbaarheid uit om eenvoudig in 't leven te kunnen staan.

Voor haar is Tenerife, Dubai of Benidorm geen doel om naar uit te kijken. Ze begreep dat ze evengoed niet had geboren kunnen zijn... en dan zou ze nooit zou geweten hebben hoe heerlijk het is om wat te schetsen in ongedwongen vrijheid, ergens in een ontdekt bospaadje of langs een kabbelende beek.

Ze vervolgde: 'Maar zie, alles bestaat en meer dan twee ogen en één hand heb je niet nodig om bewust te zijn wat pure luxe in feite is.'

Hoe kunnen wij ook die intimiteit bij onszelf blijven koesteren?

En dan denk ik aan een fragment uit het boek 'Robinson Crusoë'. Er wordt vermeld een lijstje van aangespoelde voorwerpen, afkomstig van het schip waarmee de held bijna ten onder ging. Het is een goede oefening in de lege of saaie uren van de dag om te kijken naar zo'n schatkamer. Bedenk eens hoe gelukkig iemand zou kunnen zijn als de herinneringen passeren van het zinkend schip, terwijl je het gefikst hebt om het droge zand tussen je tenen te voelen.

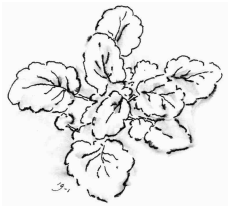

Een tros bananen, een tros ideeën

Het Arboretum van Kalmthout inspireerde Vrij Atelier ART-uur (die tevens lid zijn van Kappa) voor het project Buitenstaanders. Een toevallig en intens gesprek op de bank bij de bananenplanten bepaalde de keuze: werken met bananen. Ze brainstormden en experimenteerden. Voorbereidend kregen ze zoveel mooi materiaal bij elkaar dat ze het graag tentoonstellen in de galerie van het Arboretum, en dit van 13 juli tot en met 14 augustus. Bananen zijn ook een bron van verhalen... Een mooie aanvulling op Buitenstaanders!

Rob Spitaels biedt aan

Kappalid Rob Spitaels verkoopt verschillende spekstenen wegens niet meer van toepassing (zie foto) tegen 1 euro per kilo.

Af te halen in Koningin Astridlaan 37 te Heide-Kalmthout. Best vooraf een telefoontje 03 666 29 85 of 0499 730 664.

De terugkeer van Odysseus

Madeleine Nieuwlaat

Kappa Kunstplatform gaat opnieuw Grieks!

De 'Kappa' of de 10de letter van het Griekse alfabet komt met de nieuwe tentoonstelling, samen met de held Odysseus, weer thuis. Langs woelige wateren, verlokkend zingende sirenen, woeste cyclopen en andere monsters vaart de zwarte Griekse boot en nodigt de kunstenaars uit om aan boord te gaan. Laat je niet heen en weer slingeren op de woeste baren, verdrink niet in de veelheid van ideeën, maar neem een heldhaftig besluit én je penseel, potlood, hamer of slijpschijf en begin eraan. Aan jouw persoonlijke expressie van een buitengewoon thema in de kunsten in een hedendaags kunstzinnig kleedje.

Wanneer? In maart en april 2023, twee tentoonstellingsperioden in Expog Kapellen, per periode kunnen 20 personen inschrijven. Inschrijven kan vanaf nu tot 1 oktober 2022.

Wat we nog voorzien om jullie op weg te helpen:

De Odyssee. Een niet al te rechtstreekse tocht naar huis.

Madeleine Nieuwlaat en Kees Geelhoed brengen het verhaal van de lange tocht naar huis van Odysseus na de oorlog in Troje. Een voorstelling waar twee vrijdagavonden voor nodig zijn om het hele verhaal uit de doeken te doen. Voor de kunstenaar die er álles over wil weten en inspiratie wil opdoen en nadien helemaal mee is.

Wanneer: 14/10 en 28/10 telkens om 20u00 op de zolder in de Oude Pastorie in Kapellen. Enkel voor de deelnemers aan het Odysseus-project.

Daarnaast vinden jullie op de site van Kunstplatform Kappa een heel complete inspiratielijst met literatuur voor jong en oud, theatervoorstellingen, tentoonstellingen, online materiaal,... .

Bovendien zal Karolien Van de Put (curator Surpries 2) de kunstenaars coachen via enkele groepssamenkomsten, er worden geen bezoeken aan huis gepland. De datums voor deze gesprekken zijn nog niet vastgelegd, maar gaan door in november, december, januari (1/maand). Meer info volgt nog.

Kappa richt voor deze expositie een werkgroep op. De werkgroep werkt het project uit en zorgt voor de realisatie. Heb je interesse om mee te werken? Laat het ons weten. Dit kan via info@kappakunstplatform.be. Blijf niet aan de kant staan!

Voorwaarden om mee tentoon te stellen:

- nieuw werk
- maximum 3 en naargelang het totale aanbod
- inschrijven kan tot 1 oktober
- max 20 personen per periode
- geef je voorkeursperiode aan: maart / april
- welke discipline
- 30 euro deelname in de onkosten te storten op BE08 4137 2036 6113 van Kappa bij inschrijving.

Inschrijvingsformulier op de volgende pagina ingevuld te sturen naar Jeannine Geertsen; jeannine.geertsen@skynet.be, Heizoomlaan 21, 2950 Kapellen.

DE TERUGKEER VAN

ODYSSEUS

MAART - APRIL 2023

PROJECTVOORSTEL VAN KANDIDAAT-EXPOSANT

Naam:

.....

Straat en nr.:

.....

Postnummer en gemeente:

.....

E-mailadres en/of website:

.....

Wenst deel te nemen met een project:

- Kan je informatie geven over de inhoud, vorm, grootte, materialen,...?
- Vermeld ook je voorkeursperiode: maart of april 2023

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Wanneer je klein durft zijn

Wim Haazen

In deze plots sterk veranderende tijden...

Wanneer je klein durft zijn
ben je dan alles kwijt?

Of vang je dan veel minder wind en brokken van
het veel te grote Wij dat
alles dreigt te overspoelen met zijn
omega van massa-industrie-verspreiding

Wie is er nu zo dom om alles wat er is
te consumeren
boven-ondergronds te exploiteren en
op zeker ogenblik te
panikeren

en vooral te wijzen met verkrampte
vingers van het grote eigenwijze

Alles wat er is wordt toch
gecorrigeerd op heel natuurlijke en
eeuwenoude... zogenaamde
kleine

Het portret

Willy Van de Velde

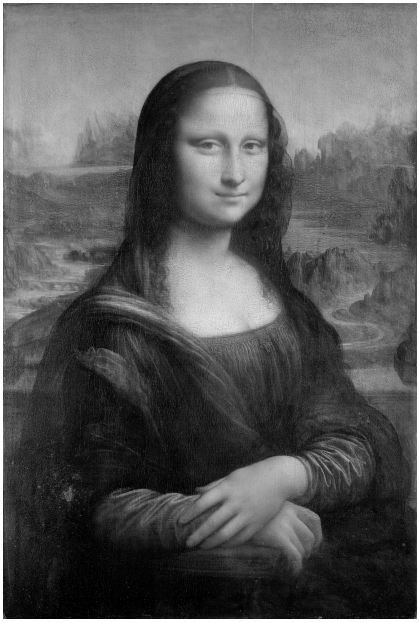

In de schilder- en beeldhouwkunst werden gedurende vele eeuwen allerlei onderwerpen, thema's en situaties uitgebeeld, gaande van strijdtonelen, allegorische afbeeldingen, levensscènes, landschappen, naakten, stillevens, interieurs of zelfs totaal gefantaseerde, symbolische taferelen en abstracties .

Eén genre is toch wel bijzonder interessant: het portret. Het is niet voor niks dat sommige portretten tot de beroemdste werken ter wereld worden gerekend. Denk maar aan de Mona Lisa van Da Vinci of de portretten van Van Gogh. Duizenden toeristen per dag vergapen zich aan de geheimzinnige glimlach van La Joconde en de fel geborstelde, met sterke kleurstrepen opgezette doeken van Van Gogh vormen dagelijks een inspiratiebron voor veel kunstenaars. De meest bekende kunstenaars hebben zich aan het genre gewaagd.

Als kunstenaar ontkom je niet aan de drang om je geliefden, familieleden, dierbare vrienden of jezelf te portretteren en ze te vereeuwigen op doek, in klei, in marmer of op pellicule. Je wil die mensen weergeven zoals je ze kent, met hun specifieke uiterlijk en karakteristieke gelaatstrekken. Je wil hun karakter doorgronden. Grote frustratie natuurlijk, want zo simpel is dat niet. Héél dikwijls teken, schilder, boetseer of fotografeer je slechts één aspect van het personage. Zelfs een foto geeft soms niet de juiste gelijkenis. Door een reeks te maken, krijg je dikwijls al meer zicht op de zaak. De

echte gelijkenis is de gemene deler van de reeks. De beroemdste kunstenaars weten dit. Niet alle zelfportretten van Van Gogh zijn even goed. Sommige zijn subliem, andere wat minder maar belichten toch een bepaald aspect van zijn karakter en persoonlijkheid.

Wat de kunstenaar voelt voor z′n model, drukt hij/zij onwillekeurig uit: onverschilligheid (vooral als het opdrachten betreft), nieuwsgierigheid, liefde, haat of genegenheid. De liefde van Rembrandt voor Hendrickje Stoffels of de gevoelens van Rubens voor Isabella Brandt druipen van het doek. Rubens was trouwens de eerste in de geschiedenis die zichzelf met z′n vrouw als huwelijkspartners portretteerde.

David Hockney is een kei van een portrettist: hij tekende en schilderde zijn homovrienden met veel gevoel en ongelooflijke tederheid.

En wat gezegd van Picasso, ongetwijfeld de grootste kunstenaar van de 20ste eeuw? In zijn meer dan 80-jarige portrettenreeks kan je a.h.w. de evolutie van de moderne schilderkunst herkennen. Zijn eerste tekenleraar was z′n vader, die hij tijdens z′n beginnende, realistische periode liefdevol afbeeldt. Later volgen ietwat triestige portretten van zijn vriend(inn)en tijdens de roze en blauwe periode. Realistische afbeeldingen van zijn vrouw Olga, gevolgd door kubistische ontledingen van allerlei vrienden, met later als hoogtepunt de vervormde, maar ongelooflijk tedere voorstellingen van zijn minnares, Marie-Thérèse. Hij valt voor de charmes van de fotografe Dora Maar, die hij schildert, tekent en boetseert op allerlei manieren, in alle stijlen. Plots komt Françoise Gillot op z′n pad, een heel mooie, jonge vrouw, die hij afbeeldt als de zon. Als Françoise hem de bons geeft, beleeft hij z′n laatste tientallen jaren met Jacqueline, die hij zóveel tekent, dat het a.h.w. een schema wordt. Tijdens de laatste levensjaren, als Picasso enorme reeksen etsen maakt, beeldt hij Degas af in de kantlijn, als voyeur voor zijn erotische taferelen.

Rik Wouters gooit zichzelf of Nel op het doek met een liefdevolle, fauvistische speelsheid die menig kunstenaar inspireert. En Schiele overtreft misschien wel iedereen: zijn (zelf)portretten hebben een erotische geladenheid die niet te evenaren is.

Hoe begin je aan een portret? Als het model je aanstaat, als er een wederzijdse klik plaatsvindt, zitten we goed. Het personage moet zich lekker voelen, 'gewoon' doen, kalm en relaxed een natuurlijke houding aannemen zonder stijf te 'poseren'. Als tekenaar, schilder of boetseerder moet je dicht bij het model staan, om alle details in je op te nemen. Een nonchalant, prettig gesprek is soms aan te bevelen. Werk snel! De grote vorm van de schedel en de plaatsing van ogen, neus en mond zet je er best vlug op. Geen details voorlopig, dat is een beginnersfout. Pauzeer geregeld en laat je werk zien: het model zal commentaar geven en goeie tips want de meeste mensen kennen hun uiterlijk natuurlijk. Zit je helemaal fout, begin opnieuw! Het foutieve is een goeie basis voor beter werk. Werk tegelijkertijd aan de achtergrond als die nodig is. Rekening houden met de lichtinval. Persoonlijk vind ik het ook altijd interessanter om niet alleen het hoofd weer te geven, maar ook de schouders, de romp en de handen, want die maken ook deel uit van de persoonlijkheid.

Dit zijn maar enkele bedenkingen en ideetjes die ik gedurende vele jaren hierover verzameld heb. Oordeel zelf over mijn werk en dat van Suzanne Weynants dat we exposeren in Tracé van 12 tot 23 november. Te bezoeken op zaterdag en zondag van 14u00 tot 18u00 en op woensdag van 19u30 tot 22u00. Hartelijk welkom!

France Gall - Il jouait du piano debout

Rita Verbist

France Gall bracht het nummer 'Il jouait du piano debout' in 1980 uit en dit past volgens mij perfect als slotartikel. Dit schitterend nummer beluisteren rondt, naar mijn gevoel, mijn schrijfsels 'Buitenstaander' perfect af. Een eigen vertaling...

zeg niet dat die jongen gek was, hij leefde niet als de anderen, dat is alles
en om welke rare reden, storen we ons aan mensen die anders zijn dan wij
zeg niet dat die jongen niet deugde enkel omdat hij een andere weg koos
en om welke rare reden, storen we ons aan mensen die anders zijn dan wij?

hij speelde staand piano, dit is misschien een detail voor u maar voor mij betekent dit veel,
het wil zeggen dat hij vrij was, ondanks alles gelukkig er te zijn
hij speelde staand piano als de bandieten knielen en de soldaten op wacht staan
simpelweg op zijn twee voeten wou hij zichzelf zijn, begrijpt u?

enkel voor zijn muziek was hij een patriot, hij zou sterven op het slagveld voor enkele noten
en om welke bizarre reden storen we ons aan mensen die vasthouden aan hun dromen
hij speelde staand piano, dit is misschien een detail voor u maar voor mij betekent dit veel,
het wil zeggen dat hij vrij was, ondanks alles gelukkig er te zijn

hij speelde staand piano als de bandieten knielen en de soldaten op wacht staan
simpelweg op zijn twee voeten wou hij zichzelf zijn, snapt u?
enkel voor zijn muziek was hij een patriot, hij zou sterven op het slagveld voor enkele noten
en,... om welke bizarre redenen, storen we ons aan mensen die vasthouden aan hun dromen?

hijzelf en zijn piano weenden soms, enkel als de anderen er niet waren
en om welke rare redenen is zijn beeld in mijn geheugen gegrift?
hij speelde staand piano, dit is misschien een detail voor u maar voor mij betekent dit veel,
het wil zeggen dat hij vrij was, ondanks alles gelukkig er te zijn

hij zong op de gekste ritmes en voor mij betekent dit veel
het wil zeggen 'durf te leven, durf gelukkig te zijn, het loont de moeite!'
hij speelde staand piano, misschien is dit een detail voor u, maar voor mij betekent dit veel
dit wil zeggen dat hij vrij was, ondanks alles gelukkig er te zijn

Christ'l Lamot & Christel Rapier - schilderkunst

Kappaleden Christ'l Lamot en Christel Rapier behoren tot de negen finalisten Beeldende Kunsten, specialisatie Schilderatelier van de Sint-Lucas Academie Kapellen. Deze negen stellen hun eindwerk tentoon in de vroegere Openluchtschool Diesterweg te Kalmthout, een monument dat op zich al een bezoek waard is.

Na eerst het diploma algemene schilderkunst te hebben behaald, hebben deze schilders nog twee jaar specialisatie gevolgd. Een leerrijk, boeiend en inspirerend leerproces. Met ups en downs. Geconfronteerd worden met jezelf. Vastlopen. Botsen tegen limieten, deze limieten weer verleggen. Vragen stellen, keuzes maken. Falen, willen opgeven, maar toch doorzetten... Jaar na jaar tot wat zij nu geworden zijn.

De thema's en de gebruikte (schilders)technieken zijn erg persoonlijk en uiteenlopend net omdat in de loop van hun leertraject elk een eigen stijl ontwikkelde.

Kom zelf de werken ontdekken in het bijzondere gebouw! Dit kan op zaterdagen 10 en 17 september en zondagen 11 en 18 september, telkens van 11u00 tot 17u00 in Domein Diesterweg, Acacialaan 35 in Kalmthout. Afsluiten met een heerlijk drankje en hapje kan in de pop-up bar.

Op zondag 18 september om 16u00 is er een finissage met muzikale omlijsting door Kris Doms (one orchestra). Iedereen is welkom!

Mijnheer Eenzaamheid

Yolande Van de Weerd

Hij zit al aan de ontbijttafel. Hij drinkt zijn koffie en ik mijn thee. Ik verdenk hem ervan stiekem de nacht naast mij in bed door te brengen.

Met het opruimen in huis wil hij niets te maken hebben. Hij zit roerloos in de zetel en kijkt verveeld toe.

Als ik daarna mijn piano open is het of er zonnestralen op zijn gezicht schijnen. We hebben iets gemeenzaam, we verdrinken even zalig in de muziek.

Bij mijn namiddagthee op het terras van bistro Kandinsky zit hij tegenover mij aan het tafeltje en converseert met mijn gedachten.

's Avonds als ik lees kijkt hij over mijn schouder mee en soms voel ik zijn arm even, maar wel heel zwaar, op mijn schouder rusten.

Zo verlopen de dagen, de seizoenen, de jaren.

Hij is bijna een vriend geworden, een deel van mijn bestaan.

Boomdromen

André De Nys

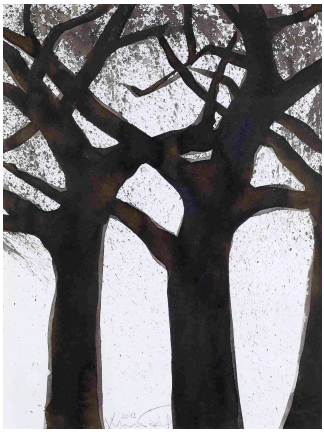

Koenraad Tinel

De boom wortelt diep in de grond en hoog in de lucht vormen z'n takken een verbinding tussen hemel en aarde. Sinds het begin der tijden heeft de boom een plaats gekregen in de verbeelding van de mens. Verschillende eeuwenoude culturen gaven de boom een centrale plaats: de Keltische eik, de Ygdrassil, de Bodhiboom, de levensboom... De boom zit als het ware ergens gevat in iemands collectief geheugen.

In de tentoonstelling 'Boomdromen' worden zeven kunstenaars samengebracht, elk op hun eigen manier geïnspireerd door een boom.

De imposante tekeningen van Donatella Bianchi tonen weerbarstige stronken, stammen of afgebroken takken. Het zijn stuk voor stuk metaforen voor onze chaotische samenleving waarin we blijkbaar veel te veel verloren lopen.

Er gaat een overweldigende energie uit van de sculpturen en de inkttekeningen van Koenraad Tinel. Zijn werk toont een eeuwige strijd van de mens met zijn demonen, een worsteling met de oermoeder en met de kosmische krachten.

Léon Spillaert is een meester in evocatie van vervreemding en onbehagen. Zijn bomen in een bos lijken voor hem vaak een ondoordringbare muur.

'Boomdromen' heeft nog meer bomen in de presentatie via de kunst van Frank Depoorter, Johan De Wilde, Roel Jacobs en Patrick Van Caeckenbergh. Telkens is elke kunstenaar en z'n boom terecht gekomen in een woordeloos gesprek.

Donatella Bianchi

Boomdromen
Emile Verhaeren Museum - St-Amands
05.06.2022 - 04.09.2022
Di t/m zo: 11u00 - 18u00

In de rij

Lucien Denissen

De zon brandt op de voorruit. Ik trotseer de klimaatopwarming door mij te verdiepen in de steden die we volgende week kunnen bezoeken en de bergtochten die we gaan maken. Michelin levert prijs en tijdsduur voor tandradbanen en liften, en zegt me hoe lang we dan nog moeten stappen om te kunnen genieten van het uitzicht op de bergtop en het meer. Ik hoor in gedachten die vreemde zangers terug: 'Daar blijven we zitten, nog een hele tijd, want ik ben er de spraak van kwijt.'

Zelfs met alle ramen open wordt het toch wat warm. Als ik mij wat verderop parkeer kan ik uitstappen en verder lezen op de stoep in de schaduw van de gevel van een industriegebouw. Even later stapt ook de bestuurder achter mij uit. Ook deze dertiger vindt het genant dat de file zo traag vooruitgaat, maar relativeert het dan weer omdat het toch zijn vrije dag is. De aankomst van de rit in de Tour zullen we niet meer halen, maar hij geniet nog na van de prestaties van Lampaert en Van Aert. Je moet het maar doen! Maar ze worden er wel voor beloond, dat kan je niet altijd zeggen van de bmx-ers die hij onlangs nog bewonderde tijdens een wedstrijd: 'Die trappen zo hard dat ze de lucht in vliegen.'

Hij kan het weten, tenslotte verkoopt hij fietsen. Corona gaf de verkoop een boost, maar ook nu gaat het almaar beter, met dank aan de leasing-contracten en de elektrische steps. Niet alleen volgde hij zijn vader niet op die auto's herstelde, en uiteindelijk noodgedwongen zijn carrosserie-werkplaats verkocht aan een ambitieuze ondernemer. Bovendien liet hij diens groene gemeente achter zich (hij komt er graag terug om zijn gezin te luchten in de tuin) en geniet nu van het uitzicht vanop zijn appartement in de stad. 'De afwezigheid van een terras deert mij niet, want ik kijk uit op het groen en kan er heen zoveel als ik wil. En de mensen zijn er minder afgestoft en diverser.' En zelfs zonder eigen parking vindt hij altijd wel een plaatsje voor zijn wagen, gratis met bewonerskaart. Alleen mag hij binnen enkele jaren in de buurt wat stof verwachten als de

stadsschouwburg tegen de grond gaat, maar misschien komt er iets beter in de plaats, inclusief groen, who knows?

Intussen schuiven we per kwartier vier plaatsen naar voor in de rij. Ruw geschat zal het nog wel een dik uur duren voor we aan de ingang geraken. Als wat later na een stilstand van ongeveer 20 minuten een bestuurster de voorbijlopende toezichter aanspreekt, krijgt ze te horen dat er een koffiepauze was. Ze blijft alert en wat verderop roept ze een chauffeur tot de orde die de hele file was voorbijgereden en snel tussen twee wagens wilde schieten. Die mag terug de staart opzoeken!

Na iets meer dan 3 uur aanschuiven krijg ik een plaats achteraan in rij 3. Er loopt wel wat werkvolk rond, maar slechts enkelen kijken naar de auto's. Als ik mijn wielen op de looplijnen parkeer, neemt een technieker het van mij over. Hij verklaart de traagheid van het systeem 'door gebrek aan personeel'. Waar heb ik dat nog gehoord?

Hij bekijkt de stand van de lichten en sluit een apparaat op wieltjes aan op de uitlaat. Hij lijkt het nog wat uit te zoeken, want het zou een nieuwe tool zijn die heel scherp kan meten. Dit blijkt fataal te zijn: er komt te veel roet uit de pijp, die moet uitgeblazen worden. Merkwaardig, want de wagen werd in de garage nog net nagezien in functie van de jaarlijkse inspectie. Wat verderop rijdt hij over de put en controleert de onderkant: no problem (ik kreeg overigens al een filmpje hierover van mijn garagist). 'U mag gerust zijn, de rode kaart blijft beperkt tot de roetfilter. Voor herkeuring mag u rechtstreeks aanschuiven in rij 8.'

Ik heb nog twee dagen vooraleer we hogere doelen opzoeken. Dan moet morgen de garagist de roetpijp uitblazen en kan ik de wagen weder aanbieden bij de inspectie. Geen man overboord dus. Intussen had ik een leuke babbel met een onbekende, een bonus te danken aan de verveling toch?

Je kan wel klagen dat het leven al zo kort is en je beter niet te veel nutteloze tijd verliest, maar 'Ordnung muss sein' en geduld is een schone deugd. Al vraag ik me af waarom je iemand met een klein probleem aan de roetpijp moet laten terugkomen als je al geen tijd hebt om de wachtrij te bedienen. En tenslotte: waar haalt de Roetpiet dan zijn gerief, bij Yves Rocher misschien?

Agenda

Buitenstaanders
18.06.2022 - 28.08.2022, Arboretum - Kalmthout
Alle dagen van 10u00 - 17u00

Een tros bananen, een tros ideeën - Vrij Atelier ART-uur
13.07.2022 - 14.08.2022, Arboretum - Kalmthout
Alle dagen van 10u00 - 17u00

Textase - met deelname van Christel De Vrij
09.09.2022 - 13.09.2022, 't Gasthuis - Wijnegem
Alle dagen van 11u00 - 17u00

Expo Specialisatie Schilderatelier - met deelname van Christ'l Lamot en Christel Rapier
10.09.2022 - 18.09.2022, Domein Diesterweg - Kalmthout
Zaterdag en zondag: 11u00 - 17u00
Finissage: 18.09.2022 om 16u00

Portretten - Willy Van de Velde en Suzanne Weynants
12.11.2022 - 23.11.2022, Tracé - Ekeren
Zaterdag en zondag: 14u00 - 18u00
Woensdag: 19u30 - 22u00

Kunstquote:

Kunst is liefde in elke daad.

Paul Van Ostaijen

De letter Kappa is de tiende letter van het Griekse alfabet. De letter K is de elfde letter van ons courant gebruikte alfabet. Kappa staat hiermee symbool voor de verbinding tussen de klassieke en de actuele kunst.

Kunstplatform KAPPA vzw

een kunstenaarscollectief voor de regio Noord-Antwerpen

Kappa Stuurgroep

Voorzitter: Ivan Janssens, Nijverheidslei 77, 2180 Ekeren
0496 55 77 88 - janssens.ivan@telenet.be
Secretaris: Jeannine Geertsen, Heizoomlaan 21, 2950 Kapellen
0486 56 52 53 - jeannine.geertsen@skynet.be
Penningmeester: Lucy Leger, Veltwijcklaan 97, 2180 Ekeren
03 541 66 73 - lucy.leger@skynet.be

Stuurgroepleden

Jacques Raemaekers, Madeleine Nieuwlaat, Marianne Nieuwinckel, Patricia Rillaers

Lid worden

Lidgeld: 20 euro per kalenderjaar per correspondentieadres (ongeacht het aantal leden op dat adres)
Onze bankrekening: p/a Kunstplatform Kappa vzw
IBAN: BE08 4137 2036 6113 - BIC: KREDBEBB

Kappa Letter 10

Eindredactie en verantw. uitg.: Marianne Nieuwinckel - marianne@nieuwinckel.be
Publicatie: verschijnt in februari, april, juni, augustus, oktober, december

Elke publicatie moet de spreekbuis zijn van en voor ALLE leden. Wil je je tentoonstelling of een ander cultureel evenement aankondigen, schrijf je cursiefjes of poëzie of geef je gewoon graag je mening: bijna alles kan! Je bezorgt je bijdrage aan de eindredactie ten laatste op de 15e van de maand voorafgaand aan de publicatiemaand. Het is fijn als je in het onderwerp van je e-mail 'Letter 10' vermeldt!

www.kappakunstplatform.be
www.facebook.com/kunstplatformkappavzw

EXPOS

MAART- APRIL

MMXXIII